

Munkanapló

Szakmai gyakorlat Nevsehirben

2017. április 2-23.

Bartus István
Villanyszerelő tanuló

Április 04. kedd: Első munkanapunk, megismerkedtünk az emberekkel és magával a munkahellyel. Először sokat röhögtünk azon, hogy nem értettük meg egymást és csak mutogattunk. Egy ottani dolgozónak segítettünk egy nagy kapcsolószekrény összeszerelésében.

Április 05 szerda: Második napunkon már sokkal gördülékenyebben értettük meg egymást, a tegnapi munkát fejeztük be, utána pedig egy bányába mentünk el az ottani gépeket karban tartani. Nagyon érdekes volt, a főnök mesélt az ottani hegyekről.

Április 06 csütörtök: Ez egy rövid nap volt, mert megcsináltunk egy kapcsoló szekrényt, és aztán hazaengedtek.

Április 07 péntek: Elvittük a kapcsoló szekrényt a főnökkel és felszereltük. Ezután a raktárba pakoltuk a megrendelt dolgokat. Gyorsan elment az 1. hét.

Április 08 szombat: Régi templomokat néztünk meg, meséltek róluk, túráztunk a hegyekben. Elmondtak, hogy alakultak ki. Török pizzát ebédeltünk aztán visszamentünk a hotelbe.

Április 09 vasárnap: Elmentünk egy kanyonba, aminek az alján folyó folyt. A folyó mellett sétáltunk 3km-t, ami nagyon érdekes volt bár egy kicsit fáztunk, közben meséltek az ottani növényekről.

Április 10. hétfő: Pakoltunk a raktárban, aztán egy fémipari gyárba mentünk karbantartani a gépeket.

Április 11. kedd: Visszamentünk a tegnapi gyárba egy másik gépet kellett megszerelni.

Április 12. szerda: Egy újra hasznosító gyárban voltunk, ahol palackokból es szatyrokból csináltak csöveket, nagyon büdös volt bent. Vacsora után elmentünk bowlingozni.

Április 13 csütörtök: Sok helyre mentünk bányába, tanyára elég sokat utaztunk, kocsiban zenét hallgattunk, minden pop zene tetszett nekik, amit nő énekel. Vacsora után egy kávézóba mentünk, ahol elmesélték a kávé történetét.

Április 14. péntek: Fém lapokat pakoláztunk a raktárban, aztán a férfiak elmentek imádkozni, addig mi beszélgettünk két velünk egykorú török gyerekkel. Utána egy panzióban voltunk egy kapcsoló szekrényt megszerelni.

Április 15. szombat: Túrázni voltunk egy gyönyörű nemzeti parkban. És aznap egy gyönyörű hotelben szálltunk meg, a fürdő része elképesztő volt. Rengeteg időt ott töltöttünk.

Április 16. vasárnap: Reggel elindultunk vissza az eredeti szálláshelyünkre. Délután meglátogattuk a föld alatti várost, pár kilátót, izgalmas, szép nap volt.

Április 17 hétfő: Egész nap egy lisztgyárban építettünk ki egy új áramkört.

Április 18 kedd: Elment az összes szakember valahova, ezért nem volt munka.

Április 19 szerda: Elment az összes szakember valahova, ezért nem volt munka. Este elmentünk egy fény játékra a szabadtéri múzeumba, nagyon érdekes és szép volt.

Április 20. csütörtök: Pakoláztunk es beszélgettünk a munkatársakkal. Nem igazán volt munka.

Április 21. péntek: A búcsú napja volt, elkészöntünk a munkatársaktól, akik egy cetlire felírták magyarul, hogy köszönik, hogy itt voltunk es jó utat kívántak. Nagyon megható volt. Mi adtunk nekik hűtőmágnest emlékebe, ami Budapestet ábrázolta. Nagyon örültek neki.

Április 22. szombat: Összepakoltunk, felkészültünk a másnapi indulásra. Egész nap pihentünk, filmeket néztünk es beszélgettünk, felidéztük mennyi minden történt a kintlétünk alatt.

Április 23 vasárnap: Már tegnap este összepakolt mindenki, hogy ma reggel mehessünk a reptérre és minden zökkenőmentes legyen, de mikor a reptérre értünk kiderült, hogy kimarad a gépünk és, hogy ma már nem jutunk haza. Mindenki nagyon feszült volt, mert nem csak vasárnap érünk haza. Végül Isztanbulig eljutottunk es ott a légitársaság biztosított nekünk szállást egy 5csillagos hotelben, ahonnan már haza tudtunk szólani. Másnap pedig elindultunk haza.

Összességében nagyon érdekes volt egy nem európai országban járni, lakni 3 hétig megismertünk egy teljesen más kultúrát, vallást az emberek nagyon kedvesek es közvetlenek voltak. A munkahelyen szinte családtagként kezeltek, a boltban, ahova mindig jártunk a tulaj mindig mosolygott, ha meglátott minket. Rengeteg elképesztő szép helyen jártunk felejthetetlen emlék marad, az ételek is meglepően finomak voltak. És sok barátság alakult ki

3 hét alatt. Nem bántam meg hogy kimentem, sőt bármikor újra mennék, ha lehetőség lenne.